

med nedrustning, og erklærede videre, at det ville være af væsentlig betydning, om der kunne opnås enighed om hurtig iværksættelse af visse nedrustningsforanstaltninger til fremme af den internationale sikkerhed og til forbedring af udsigterne for mere omfattende aftaler. Et begrænset, men vigtigt skridt ville det således være at træffe foranstaltninger med det formål at forhindre yderligere spredning af politisk kontrol med kernevåben. Efter dansk opfattelse var det mest umiddelbare problem nødvendigheden af hurtigt at få sluttet en aftale om et prøvestop, i det mindste for de kategorier af atomforsøg, der medførte det farlige radioaktive nedfald. Nedrustningsspørgsmålet i dets helhed var et problem, der angik alle nationer, og Danmark var rede til inden for rammerne af sine begrænsede muligheder at medvirke ved og bidrage direkte og praktisk til gennemførelsen af de nedrustningsprogrammer, hvorom der måtte blive opnået enighed.

Om nedrustningen udtalte Storbritanniens repræsentant (Lord Home) bl. a., at Genèvekonferencen havde givet en bedre indsigt i de indviklede problemer, der reelt set forelå. Sovjetunionens forslag om, at alle afskydningsapparater og alle udenlandske baser skulle afskaffes i første nedrustningsfase, var et uafbalanceret program, hvis gennemførelse ville give Sovjetunionen fordele. Vedrørende det af Gromyko under generaldebatten fremsatte forslag om, at et vist antal afskydningsapparater kunne opretholdes af såvel Sovjetunionen som USA, sagde Lord Home, at dette først og fremmest syntes beregnet på at afskaffe den nuværende vestlige overlegenhed i antallet af afskydningsapparater, uden at spørgsmålet om ligevægten med hensyn til konventionelle våben blev taget i betragtning. Der som Sovjets nye forslag imidlertid betød, at det havde anlagt en mere realistisk vurdering i spørgsmålet om verifikation, var man dog kommet et langt skridt videre.

Af andre synspunkter skal anføres, at den japanske repræsentant (Ohira) erklærede sig som tilhænger af almindelig og fuldstændig afrustning, men fandt, at det for at mindske mistilliden i verden var væsentligt først at indrette et effektivt system af international kontrol. Den polske repræ-

sentant (Rapacki) erklærede, at Polen stadig lagde vægt på at fremme forslaget om oprettelse af en atomfri zone i Central-europa.

Atomstop.

Den mexikanske repræsentant (Padilla Nervo), der er formand for FN's nedrustningskommission, udtalte, at det var vigtigt, at plenarforsamlingen i overensstemmelse med verdensopinionen gav udtryk for sit ønske og overbevisning om, at kernevåbenforsøg burde ophøre snarest. Den mexikanske delegation ville eventuelt på et passende tidspunkt fremsætte et resolutionsforslag i 1. udvalg, hvorefter alle prøvesprængninger skulle ophøre så snart som muligt og senest den 1. januar 1963, og hvori atommagterne opfordredes til at fortsætte forhandlingerne om en bindende aftale, hvorved sådanne forsøg blev forbudt i al fremtid. Datoen, den 1. januar 1963, havde Mexico også foreslået i Genève, og han mente, at et atomstop fra denne dato ville have en gunstig virkning på situationen og ville bidrage til at løse mange andre spørgsmål, der har tilknytning til nedrustningen, eksempelvis den videre udbredelse af atomvåben, oprettelsen af atomfri zoner, problemerne i forbindelse med foranstaltninger til at undgå krig som følge af et uheld, en fejltagelse, eller et sammenbrud af kommunikationslinjer, og desuden problemer i forbindelse med den fredelige anvendelse af det ydre rum, etc.

Canadas repræsentant udtalte, at den canadiske regering opretholdt sin modstand mod alle forsøg med kernevåben, dels fordi fortsatte eksperimenter udgjorde en stadig større fare for sundheden, og dels fordi de medvirkede til at fremskynde kapløbet i fremstillingen af kernevåben. Den canadiske regering støttede det mexikanske forslag, var enig i ønsket om et atomstop og erklærede, at hvis andre lande ville indgå på en overenskomst herom, ville prøvesprængningerne ophøre.

Den amerikanske repræsentant udtalte, at hans regering var rede til at standse forsøg med alle kernevåben, forudsat andre ville forpligte sig til at gøre det samme. USA ville standse forsøg i atmosfæren, i havet og i det ydre rum også uden nogen